

Afgørelse truffet af:	Afgørelsesdato:	Uds. dato:	Nummer:	J.nr.
Ankestyrelsen	16-09-2009	30-10-2009	206-09	6000496-08

Status: ~~4~~ Gældende

Principafgørelse om: pension - varmetillæg - jordvarmeanlæg

Lov:

Lov om social pension - lovbekendtgørelse nr. 1219 af 7. december 2004 - § 14, stk. 2

Bekendtgørelse:

Socialministeriets bekendtgørelse nr. 1438 af 13. december 2006 om social pension § 19

Resumé:

Der var ikke hjemmel i loven til at yde varmetillæg til drift af et jordvarmeanlæg. Begrundelsen var, at udgiften til opvarmning ikke angik indkøb af brændsel til fyring, men alene drejede sig om udgift til elektricitet til at drive anlægget.

Sagsfremstilling:

En pensionist søgte om varmetillæg til drift af sit jordvarmeanlæg, som bestod af 400 meter slange i haven og forskellige pumper på ejendommen.

Kommunen traf i 2007 afgørelse om, at der fremover skulle foretages et fradrag i varmeregningen på 10 procent efter reglerne om kollektiv varmforsyning.

Kommunen lagde til grund, at selve varmekilden i princippet var gratis. Kommunen mente dog ikke, at dette skulle afholde borgere fra at anvende jordvarme. Kommunen valgte derfor at betragte udgiften til udvinding af varmen fra jorden som den varmeudgift, der kunne ydes tillæg til. Da midlet hertil var elektricitet, og da elektricitet var en kollektiv opvarmningsform, skulle der foretages et fradrag i el-udgiften på 10 procent efter reglerne om kollektiv varmforsyning.

Det sociale nævn ændrede kommunens afgørelse.

Begrundelsen var, at jordvarme ikke var omfattet af definitionen på kollektiv varmforsyning. Der var således ingen udgifter til brændstof, der kunne indgå i beregningsgrundlaget for varmetillæg, jf. § 19, stk. 1, i bekendtgørelsen om social pension.

Nævnet lagde vægt på, at det råstof, som blev omdannet til energi, var jordvarme. Den elektricitet, der blev anvendt i forbindelse med jordvarmeanlægget, blev anvendt til at drive selve anlægget. Det betød, at udgiften til elektricitet heller ikke kunne lægges til grund for beregning af varmetillæg, da der ikke var tale om el-opvarmning af boligen.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om der kunne ydes varmetillæg efter pensionslovens § 14, stk. 2, når boligen blev opvarmet ved jordvarme.

Afgørelse:

Pensionisten havde ikke ret til varmetillæg.

Ankestyrelsen tog udgangspunkt i, at opvarmning ved hjælp af jordvarme betød, at der skulle bruges elektricitet til at omdanne væsken fra jorden ("brimen") til en praktisk anvendelig varmekilde.

Efter reglerne om varmetillæg kunne der udbetales varmetillæg til opvarmning af den bolig, som en pensionist opholdt sig i. Grundlaget for beregning af varmetillægget var udgiften til køb af el, gas,

olie eller andre brændselsformer, mens der ikke kunne ydes tillæg til andre udgifter, der vedrørte varme i boligen.

Der var således kun hjemmel til at beregne varmetillæg på grundlag af selve udgiften til "brimen". Da pensionistens udgift til elektricitet gik til drift af anlægget og ikke til el-opvarmning, kunne udgiften ikke indgå i beregningsgrundlaget.

Ankestyrelsen bemærkede i den forbindelse, at det samme var tilfældet ved andre varmekilder som f.eks. fyringsolie og naturgas, hvor udgiften til elektricitet til drift af anlægget heller ikke blev medtaget.

Ankestyrelsen kom således til samme resultat som det sociale nævn.